

**DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT**

Statsråden

Stortinget
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Deres ref
Spm nr 424

Vår ref
15/5

Dato
12.01.2015

Spørsmål nr. 424 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes

Det vises til brev av 5. januar 2015 fra Stortingets president hvor stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes (spørsmål nr. 424) har oversendt følgende spørsmål til skriftlig besvarelse:

På svært problematisk grunnlag har regjeringen besluttet omfattende nedslakting av rein. Ser minsteren at grunnlaget for inngrepet utfordrer reglene i EMK og målene i Grunnloven, og hva gjør regjeringen for å hindre at nedslaktingen fører til svekkelse av reindriften som kulturbærende næring?

Jeg vil knytte følgende kommentarer til representanten Torgeir Knag Fylkesnes spørsmål og begrunnelse:

1. Selv om lavbeitene har lang omløpstid, er det likevel slik at en reduksjon i reintallet forholdsvis raskt gir seg utslag i økt inntjening per dyr gjennom økt overlevelse og produksjon på gjenværende dyr. Forskning og erfaringer med reintallsreduksjonen så langt bekrefter dette. Dette har sammenheng med at redusert belastning på lavbeitene vil påvirke gjenværende dyrs kondisjon, og at reinens produksjon og vektøkning i stor grad er knyttet til grøntbeitene, som fornyes gjennom den enkelte vekstsesong. For øvrig legger regjeringen til grunn at det ordinære virkemiddelapparatet står til disposisjon for reindriftsutøvere der hvor det skulle foreligge et behov for offentlig bistand, og hvor vilkårene for å komme inn under disse ordninger er oppfylt.
2. Stortinget som lovgiver har gjennom reindriftsloven § 60 tredje ledd gitt detaljert anvisning på hvordan reintallsreduksjon skal skje der hvor reintallet i en siida er

høyere enn det som er fastsatt. Primært skal siidaen utarbeide en reduksjonsplan. Siidaen kan her fordele reduksjonen mellom de ulike siidaandeler og blant annet ta hensyn til unge etablerere, familier, de som allerede har redusert og historisk reintallsfordeling i siidaen. Dersom siidaen ikke lykkes med å utarbeide, eller ikke klarer å gjennomføre en reduksjonsplan, må man ha en løsning i bakhånd. Her gir loven anvisning på forholdsmessig reduksjon. Forholdsmessig reduksjon innebærer at alle siidaandeler må redusere med samme prosent, det vil si at siidaandeler med store flokker reintallsmessig må redusere mer enn de med færre rein. Loven åpner ikke for andre alternativer. Ved beregningen av reduksjonsprosentene ble det tatt utgangspunkt i reintallet per 1. april 2012, som nødvendigvis måtte være det aktuelle målepunktet for faktisk reintall etter at høyeste lovlige reintall var fastsatt.

3. Dersom en nærmere avklaring av beitegrunnlaget senere skulle gi grunnlag for en økning av reintallet i siidaen, vil nytt reintall for siidaen kunne fastsettes, og den enkelte siidaandel, ut fra den interne fordeling man måtte bli enig om, kan bygge opp sin flokk. Den reinen som gjennom reduksjonsprosessen måtte tas ut av flokken, har for øvrig reineieren i normaltilfellene fått kompensert fra slakteri, mv. Jeg kan ikke se at en slik situasjon utfordrer reglene i EMK P1-1.
4. Den reintallsreduksjonen som nå gjennomføres legger et grunnlag for en økologisk bærekraftig reindrift der hvor reintallet er for høyt. Det er gjennom en bærekraftig beitebruk at det materielle grunnlaget for reindriftssamisk kultur sikres. Sammen med en styrking av næringsaspektet og en utvikling av de muligheter som ligger i reindriften blant annet gjennom reindriftsavtalens virkemidler, gir dette et fundament for mangfold og livskraftige reindriftssamfunn framover.

Min konklusjon er at de igangsatte reintallsprosessene ikke kommer i konflikt med Grunnloven § 110 a eller internasjonale konvensjoner, herunder EMK P1-1, og at de isteden ivaretar de hensyn som Grunnloven § 110 a og nevnte konvensjoner skal ivareta.

Med hilsen

Sylvi Listhaug